



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.617/2024/10.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

Dr. Szabó Klára bíró

A felperes: felperes (cím, tartózkodási helye:
cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Vajta Zsolt ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes (8698 helység, Dózsa Gy. u. 38.)

Az alperes képviselője:

Dr. Takács Andrea ügyvéd (cím3)

A per tárgya: házasság felbontása és más

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Kaposvári Törvényszék I.Pf.20.456/2023/21.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Fonyódi Járásbíróság 15.P.20.203/2021/42-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A meg nem fizetett 140.000 (száznegyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek 2010. december 30-án ismerkedtek meg, kapcsolatukból 2011. november 2-án V J nevű gyermekük született. A felek 2011. november 11-én kötöttek házasságot, ezt követően 2012. október 10-én E P, 2015. október 5-én L K nevű gyermekeik születtek. A felek gyermekeikkel az alperes szüleinél, helységeon laktak. A gyermekek nevelésével, gondozásával együtt járó feladatokat leginkább a felperes látta el, ehhez segítséget kapott az alperes édesanyjától és alkalmanként az alperes nővérétől.

[2] A felek kapcsolata fokozatosan megromlott, 2020. június 30-án megszűnt, ekkor a felperes Lével elköltözött ismerőséhez, Vá Jhez helysége1ra. A felperes elköltözési szándékát Vával és Ekel nem közölte, elköltözését velük nem beszélte meg. Az így kialakult helyzet rögzült, V és E az alperessel maradtak az alperes szüleinek házában. A felperes szeretett volna kapcsolatot tartani két idősebb gyermekével, ennek ellenére 2020. június 30. és 2021. február 14. között a személyes kapcsolattartás közöttük nem valósult meg, az alperes

ellenezte a kapcsolattartást, Lével sem kísérelte meg felvenni a kapcsolatot. A felperes 2021. február 14-én két óra időtartamban tudta tartani a kapcsolatot Vával és Ekel, ezt követően 2022. február 5-ig ismételten nem volt közöttük személyes kapcsolattartás. Ettől az alperes elzárkózott, és az internetes, a mobiltelefonos alkalmazásokon megvalósuló kapcsolattartást is gátolta. A felperes 2020. november 9. és 2021. szeptember 29. között közel 200 alkalommal kísérelte meg felvenni különélő gyermekeivel a kapcsolatot a Messenger alkalmazáson keresztül, de ez nem sikerült neki, az alperes több alkalommal letiltotta a felperes telefonszámát és facebook profilját.

[3] A felperes 8 osztályt végzett, szakmával nem rendelkezik, álláskereső. 2023. október 15-ig Vá Jnél lakott, ezután édesanyjához és édesanyja élettársához költözött helység2ra albérletbe. Háromszobás családi házban lakik, a bérleti díjat és a rezsiköltséget az édesanyja fizeti. A felperes családi pótlékban és rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesül, ezek együttes összege havonta 73.000 forint. Az alperes ugyancsak 8 osztályt végzett, szakképesítése nincs, havi nettó jövedelmének összege 170.000 forint, a szüleivel és testvérével él a szülei ingatlanában, háromszobás családi házban.

[4] V J kitűnő tanuló, citerázik, tanulmányi és zenei versenyeken eredményesen szerepel. E tanulmányi eredménye hullámzó, L tanulmányi eredménye jó.

[5] A felek az átlagosnál kisebb mértékben alkalmasak gyermeknevelésre. V gyengébben kötődik a felpereshez, kötődése az alpereshez erősebb. E erősebben kötődik a felpereshez, L mindkét félhez kötődik. A testvérek kötődnek egymáshoz.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében kérte a felek házasságának felbontását, feljogosítását a szülői felügyelet gyakorlására, az alperes kötelezését gyermektartásdíj megfizetésére, az alperes és a gyermekek kapcsolattartásának szabályozását.

[7] Az alperes a házasság felbontását nem ellenezte, ezen túlmenően kérte a kereset elutasítását, mindhárom gyermek esetében feljogosítását a szülői felügyelet gyakorlására. Gyermektartásdíj megfizetésére kérte a kötelezni a felperest.

Az első- és a másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felek házasságát felbontotta, a szülői felügyelet gyakorlására mindhárom gyermek esetében a felperest jogosította fel, gyermekenként havi 20.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte az alperest, szabályozta az alperes és a gyermekek kapcsolattartását.

[9] Ítélete indokolásában – továbbiak mellett – kifejtette: a felperes jobban kötődik és erősebben ragaszkodik gyermekeihez, elköltözését követően ő volt az, aki elől járt a kapcsolattartások kezdeményezésében, ezzel szemben az alperes a kapcsolattartások megvalósulásának megakadályozására törekedett. Az alperes és családja az alperessel maradt gyermekek életéből a felperest megpróbálta teljesen kizárni, megpróbálták a gyermekeket elszakítani a felperestől. A felperes elköltözését követően közel két év alatt a felperes csak egyszer tudott két óra időtartamban személyesen találkozni két idősebb gyermekével. A kapcsolattartások megghiúsulásáért az alperest terhelte a felelősség. Az alperes Lével nem kereste a kapcsolatot, érdemi választ nem adott arra, hogy miért gátolta a kapcsolattartást, illetve hogy ő miért nem kívánta előmozdítani mindezt. A felek az átlagosnál kisebb mértékben alkalmasak a gyermeknevelésre, azonban a felperes alkalmasabb arra, hogy a három gyermeknek érzelmi támaszt nyújtson, jobb példát mutasson. A felek együttélésének időszakában is ő foglalkozott többet a gyermekekkel, gondoskodott ellátásukról, nevelte őket, tanult velük. Az alperes édesanyjának erős befolyása miatt V gyengébben kötődik a felpereshez, a felperes és a gyermek eltávolodása nem felróható a felperesnek, ebben komoly szerepe volt annak, hogy az alperes megghiúsította a kapcsolattartást. A testvérek elválasztása egymástól nem indokolt. A gyermekek neveléséhez szükséges tárgyi feltételek adottak a felperes oldalán is, a gyermekek érzelmi, erkölcsi fejlődése a felperesnél jobban biztosított, mert a gyermekekhez jobban kötődik, az alperesnél többet foglalkozik velük. Az alperessel szemben maradéktalanul teljesíti a kapcsolattartással összefüggő szülői kötelezettségeit.

[10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezéseit részben megváltoztatta, V és E esetében a szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel, mellőzte az alperes gyermektartásdíj megfizetésére vonatkozó kötelezését. Kötelezte a felperest havi 20.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére az alperesnek. Szabályozta a felek és gyermekeik kapcsolattartását. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy mindkét fél viseli a fellebbezési eljárási költségét.

[11] Ítélete indokolásában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala óta a felperes egzisztenciális helyzete bizonytalanabbá vált, a három gyermek nevelésének objektív körülményei a felperesnél kevésbé biztosítottak, mint az alperesnél. Az alperes felróható magatartásával akadályozta a felperes és a gyermekek kapcsolattartását, ami az alperes gyermeknevelési képességét csökkentő tényező, de nem vezetett ahhoz, hogy a gyermekek elidegenedjenek a felperestől. Ezt az igazságügyi pszichológus szakértő sem állapította meg. Az alperes a felek különélésétől kezdődően stabil, biztonságos gondozást nyújtott édesanyja és testvére támogatásával a két nagyobb gyermeknek, amit alátámaszt az is, hogy a gyermekek az iskolában jól teljesítenek. Az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe azt a tényt, hogy a felperes költözött el az alperestől, a felperes döntése volt az, hogy nem mindhárom, hanem csak a legkisebb gyermekét vitte magával, elköltözési szándékát nem közölte a két nagyobb gyermekkel, velük ezt nem beszélte meg. Mindez a két gyermek számára traumát okozott, amit idővel feldolgoztak, a kialakult helyzethez alkalmazkodtak. A felperes az elköltözését követően csak közel egy év múlva indította meg a szülői felügyelet rendezése iránti eljárást.

[12] V ítélőképessége birtokában lévő gyermek, habár nem teljesen befolyásmentesen, de határozottan és következetesen, kellően indokoltan nyilatkozott arról, hogy az alperesnél kíván élni. Ezt a per egyéb adataival összevetve megállapítható, hogy az alperesnél az egészséges személyiségfejlődése biztosított, kiszakítása onnan minderre károsan hatna. A

felperes döntése következtében kialakult helyzethez V és E alkalmazkodtak, a felperes elköltözésével kialakult traumát feldolgozták. A két gyermek elsődleges érdeke, hogy a kialakult helyzet ne változzon meg, mert ennek ellenkezője olyan irányú változásokat eredményezne, ami egyértelműen nem szolgálná a gyermekek érdekeit.

[13] Az alperes nem vette figyelembe L igényét a vele való kapcsolatra, gyermekével még telefonon sem beszélt. Az alperesnek ez a magatartása olyan mértékben ellentétes a gyermek egészséges személyiségfejlődésével, ami alkalmatlanná teszi az alperest ennek a gyermeknek a nevelésére.

A felülvizsgálati kérelem

[14] A jogerős ítélet – szülői felügyeletre, gyermektartásdíjra, kapcsolattartásra, másodfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése – ellen – elsődlegesen hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt – a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

[15] Jogszabálysértésként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdés, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:2. § (1) bekezdés, 4:167. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozott, továbbá arra, hogy a jogerős ítélet több, a Kúria által közzétett határozattól jogkérdésben eltér.

[16] Érvelése szerint a jogerős ítélet az iratok tartalmával ellentétes, melyből következően helytelen, hiányos ténybeli és jogkövetkeztetést tartalmaz, ami jogsértő jogkövetkezmény levonásához és jogszerűtlen jogkövetkezmény alkalmazásához vezetett. A megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondásokat tartalmaz. A másodfokú bíróság a tényállást a jogalap körében feltárta, azonban a bizonyítékokat részben okszerűtlenül, több helyen kirívóan okszerűtlenül mérlegelve hozta meg döntését. Az irányadó jogszabályokból téves jogi következtetést vont le. A bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, azonban a bizonyítási anyagot nem a maga összességében értékelte, ezért megalapozatlan és súlyosan okszerűtlen következtetésre jutott.

[17] A másodfokú bíróság felülmérlegelte az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét, de mérlegelését érvekkel nem támasztotta alá, nem indokolta meg kellően. Annak sem adta indokát, hogy mi a gyermekek hosszútávú érdeke, miért kedvezőbb a két nagyobb gyermek esetében az alperes szülői felügyelete. Az ítélkezési gyakorlat egységes abban, hogy a kapcsolattartás tartós akadályozása a szülői felügyeletre való alkalmatlanságot eredményez [Kúria Pfv.II.21.582/2019/4., BH1998. 180., Pp. 413. § (1) bekezdés c) pont]. Az alperes sikeresen elidegenítette Vát, ennek következménye az, hogy az alperes lakóhelyén szeretne élni. Annak ellenére, hogy a szülői felügyelet gyakorlásának bírósági rendezése során a gyermekek mindenekfelett álló érdekének kell érvényesülnie [Ptk. 4:2. § (1) bekezdés], a másodfokú bíróság kirívóan okszerűtlenül mérlegelt. Azt a szülői magatartást, ami arra irányul, hogy a másik szülő és a gyermek közötti kapcsolattartás minimális legyen, illetve a kapcsolattartást akadályozni igyekszik, a szülők nevelési képességénél a gyermek hosszútávú

érdekének vizsgálatakor a mérlegelés szempontjaként kell értékelni (BH1998.180.). Az alperes hosszú időn keresztül akadályozta a kapcsolattartást, emiatt alkalmatlan a szülői felügyelet gyakorlására [Kúria Pfv.II.21.582/2019/4., Pp. 413. § (1) bekezdés c) pont]. A szülőnek az a magatartása, hogy a gyermeket a másik szülő ellen neveli, ellentétes a gyermek érdekével (BH1996.480., Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.22.440/1995.). A gyermek érdekét súlyosan sértő módon jár el az a szülő, aki a gyermeket a másik szülővel való érintkezéstől indokolatlanul elzárja és ellene hangolja.

[18] A gyermeknek biztonságérzetet nyújt a környezet állandósága, azonban esetenként a gyermek érdekében mégis meg kell változtatni azt. A szülői felügyelet gyakorlásának bírósági rendezése során általában arra kell törekedni, hogy a testvérek a szülők elválása után is együtt maradjanak (BH+2007. 308., Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.21.844/2006.). A gyermek érzésvilágára károsan és kiszámíthatatlanul hat, ha az egyik szülő a gyermeket a másik szülővel való érintkezéstől indokolatlanul elzárja, ennek eredményeként az is bekövetkezhet, hogy a gyermek szembefordul a szülőjével. A szülő ezen mélyen elítélendő magatartása károsan befolyásolja a gyermek fejlődését, és alapot ad arra a következtetésre, hogy ez a szülő nem alkalmas a gyermek nevelésére. Az ilyen szülői magatartás végső soron a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatására is vezet. A szülők házasságának felbontásakor különösen elvárható a szülőktől, hogy a gyermeknél a válás okozta megrázkódtatást szoros, meghitt kapcsolat kiépítésével csökkentsék. Már önmagában elegendő a szülői felügyelet gyakorlásának megfelelő rendezéséhez az a tény, hogy az alperes akadályozta a kapcsolattartást, ezt nem is vitatta. Hangsúlyozottan értékelendő ez a nevelési hozzáállás, amit azonban a másodfokú bíróság elmulasztott. A másodfokú bíróság a gyermekek érdekét sértő módon túlnyomórészt figyelmen kívül hagyta az alperes nevelési képességét erőteljesen lerontó peradatokat.

[19] Vitathatatlan, hogy a felperes jövedelmi viszonyai nem a legjobbak, jelenleg is munkát keres, de családjá anyagi segítségére számíthat, ezzel a segítséggel el tudja tartani gyermekeit. Az alperesnél a gyermekei felé fennálló kellő érzelmi melegség hiányzik, a személyes folyamatos gondviselés hiánya is megállapítható, ez visszavezethető a kapcsolattartás akadályozására. A perben szerzett igazságügyi pszichológus szakértői vélemény kedvezőbbnek értékelte a felperes pszichés állapotát és személyiségét, a felperest jó produktivitás és kellően színes képzeletáramlás jellemzi, ezzel szemben az alperes produktivitása alacsony és kiszikkadt képzeletáramlás jellemzi. A felperes mentális kontrollja optimális, intellektusa jó, az alperesé igen alacsony és elmarad az átlagostól. Az alperes viselkedése merev, rugalmatlan, az alperest alacsony teljesítőképesség jellemzi, ezáltal a felperes alkalmasabb a gyermeknevelésre.

[20] A másodfokú bíróság felrótta a felperesnek, hogy csupán Lével költözött el az alperestől, azonban ennek okát a bíróság nem tárta fel, azt, hogy a felperes már nem bírt az alperessel és az alperes családjával élni, muszáj volt szinte elmenekülnie onnan. Nem hagyta el két nagyobbik gyermekét, és nem hazudott arról, hogy miért megy el. Szerette volna mindhárom gyermeket elhozni, de az alperes édesanyja előző nap elvitte őket a kisebbik fia feleségével helység3ba. Mindhárom gyermeket el szeretne hozni, azonban erre nem volt lehetősége.

[21] Az, hogy az elmúlt években a gyermekek alkalmazkodtak az új helyzethez, hogy pszichés állapotuk valamilyen szinten rendeződött, a gyermekek vágyainak és érdekeinek

figyelman kívül hagyását nem indokolja (BH+2010. 345.). A gyermekeknek az a vágya, hogy együtt éljenek, erősen kötődnek egymáshoz, szükségük van egymásra. A felperes döntése vezetett a három gyermek elkülönült háztartásban való neveléséhez, azonban nem hagyható figyelmen kívül a döntés előzménye. Az alperes édesanyja erőteljesen beavatkozott a felek életébe.

[22] Kirívóan súlyos tévedés, iratellenes és logikailag ellentmondó az a döntés, ami a testvéreket egymástól elszakította. Ez elsősorban Lére nézve káros, aki elmondta a szakértői vizsgálaton, hogy a világon legjobban a testvéreit szereti. A három gyermek egymáshoz való kötődése nagyon erős, szétválasztásuk azzal a következménnyel járhat, hogy további szakadás keletkezik a család tagjai között, ez a gyermekek érzésvilágát megzavarja. A másodfokú bíróságnak értékelnie kellett volna azt a tényt is, hogy eljárása során a szakértői vizsgálaton nem jelent meg a gyermekekkel az alperes.

[23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

[25] A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[26] A Pp. 413. § (1) bekezdése és a 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül. A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér.

[27] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálti kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a

Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A PK vélemény 4. pontjához fűzött indokolás értelmében csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. A PK vélemény 6. pontja szerint, ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait.

[28] A kifejtettekből következően a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazták a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását, valamint a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér.

[29] A felperes felülvizsgálati kérelmében eljárási szabálysértésként a tényállás szabad megállapításának elvére, a bizonyítás elrendelésére és a bizonyítás eredményének mérlegelésére [Pp. 279. § (1) bekezdés] vonatkozó szabály megsértésére hivatkozott.

[30] A Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati érvelés a felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati jellegéből fakadóan nem vizsgálható, azaz a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás és a bizonyítékok újabb egybevetésére és értékelésére a felülvizsgálati eljárásban már nincs lehetőség. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljárt bíróságok a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutottak-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok ismételt egybevetésére (ún. felülmérlegelésére) a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. A Kúria e körben kiemeli: amiatt nem minősül nyilvánvalóan okszerűtlennek a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet, hogy az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. Az adott esetben mindezek azonban nem állapíthatók meg.

[31] A másodfokú bíróság – a fellebbezés rendes perorvoslati jellegéből adódó keretek között – az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, valamint ezen tényállás másodfokú bíróság általi kiegészítése alapján, a felek érdekeinek újbóli összevetése folytán, a logika szabályinak megfelelően, okszerűen jutott az elsőfokú ítélettől eltérő jogi következtetésre. Ennek során értékelte azt aényt, hogy a felperes egzisztenciális helyzete az elsőfokú ítélet meghozatalát követően megváltozott, 2023. október 15-én az édesanyjához és édesanyja élettársához költözött. A felperesnek munkaviszonya nincs, az édesanyja által fizetett

albérletben él, mindebből helyesen vonta le a másodfokú bíróság azt a következtetését, hogy a nevelés objektív körülményei nála kevésbé biztosítottak, mint az alperesnél. A felülvizsgálati érveléssel ellentétben értékelte azt a körülményt is, hogy az alperes akadályozta a kapcsolattartást a felperes és a felek két idősebb gyermeke között. Ezzel összefüggésben ítélete [38] bekezdésében kifejtette azt az álláspontját, hogy az alperesnek az a magatartása, mellyel a kapcsolattartást akadályozta, felróható, a gyermeknevelési képességet csökkentő tényező, azt azonban nem lehetett megállapítani, hogy a két idősebb gyermek elidegenedett volna a felperestől. Az igazságügyi pszichológus szakértői véleményben az szerepel, hogy V erősen kötődik az alpereshez, ezzel szemben a felperes iránt „minimális kötődést mutat”, az azonban nem állapítható meg a szakértői véleményből, hogy elidegenedett volna a felperestől. E pedig mindkét félhez kötődik.

[32] A felperes felülvizsgálati kérelmében azt adta elő, hogy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondásokat tartalmaz. Azt nem állította, hogy a tényállás feltáratlan maradt volna, ezzel szemben álláspontja szerint a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatták a bíróságok. Mindebből pedig az következik, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállást a Kúriának is el kellett fogadnia ítélezése alapjául. Mivel a felperesnek az volt az álláspontja, hogy a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatták a bíróságok, a felülvizsgálati eljárásban fel sem merülhetett annak lehetősége, hogy a Kúria vizsgálja a személyi állapotot érintő perek speciális szabályai közül a hivatalból történő bizonyítással összefüggő szabályban foglaltak teljesülését a megalapozott döntés alapjául szolgáló tényállás megállapításával összefüggésben. A felperes jogszabálysértésként nem hivatkozott a Pp. 434. § (3) bekezdésére.

[33] Ugyancsak a felülvizsgálati érveléssel ellentétben a másodfokú bíróság ítélete [39] és [42] bekezdésében kifejtette azt az álláspontját, amelynek értelmében az alperes javára értékelte, hogy a felek különélésétől kezdődően stabil biztonságos gondozást nyújtott – édesanyja és testvére támogatásával – Vának és Enek. A felperes döntése következtében kialakult helyzethez a gyermekek időközben alkalmazkodtak. V és E feldolgozta azt a traumát, amit a felperes okozott nekik.

[34] A felperes felülvizsgálati kérelmében ugyan hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, és meg is jelölte a Kúria egy határozatát, a Pfv.II.21.582/2019/4. számú ítéletet, de elmulasztotta megjelölni annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés álláspontja szerint jogkérdésben eltér. Az egyéb hivatkozásai pedig nem felelnek meg „a Kúria közzétett határozata” követelménynek, mert azokat a határozatokat a Legfelsőbb Bíróság hozta. Ezért ezekkel a hivatkozásokkal a [16]-[18] bekezdésekben kifejtettekre figyelemmel a Kúria érdemben nem foglalkozhatott.

[35] A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt tehát nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[36] A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét.

[37] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, ebből következően felülvizsgálati költséget nem számított fel, ezért erről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[38] A felperes személyes költségmentessége folytán a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdés utaló szabálya által alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[40] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2024. október 15.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró